

finder forslagsstillerne, at den amtskommune eller kommune, som institutionen hører under, skal føre tilsyn med, at institutionens standard står mål med, hvad der almindeligvis kræves for en institution af samme type. Der er ikke centralt fastsat bindende regler for institutioners indretning, personalets uddannelse, pris for ophold m.v. Det er en betingelse for en fleksibel og effektiv drift af institutionerne, at der ikke fastsættes sådanne bindende regler. Når man vælger en privat institution, gør man det, fordi man ønsker ophold på institutionen, f.eks. på grund af dens holdning, særpræg eller særlige måde at blive drevet på. Dermed er man bekendt med institutionens personalepolitik, værelsesforhold m.v. Imidlertid bør det sikres, at de private institutioner holder en vis standard, bl.a. således at beboerne ikke udsættes for vanrøgt eller udnyttes økonomisk.

Ad nr. 2.

For at sikre den reelle valgfrihed for borgere, der er visiteret til institutionsophold, skal amtskommuner og kommuner have pligt til at yde den samme betaling for ophold i en selvvalgt privat eller offentlig institution såvel i som uden for kommunen, som den betaler for ophold i en af kommunens egne institutioner.

For at undgå, at amtskommunens eller kommunens udgifter til betaling for ophold på institutioner

stiger på grund af forslaget gennemførelse, skal det af lovforslaget fremgå, at amtskommunen eller kommunen kun skal være forpligtet til at betale et vist maksimum. Forslagsstillerne har ikke taget stilling til dette maksimums størrelse, men finder det helt rimeligt, at egenbetalingens størrelse gøres afhængig af den pågældende institutions standard. Den endelige fastlæggelse af maksimumsbeløbet bør ske efter forhandling mellem Folketingets partier, socialministeren og de relevante organisationer. Amtskommunens eller kommunens udgift kan f.eks. beregnes på baggrund af den gennemsnitlige udgift for ophold på den pågældende institutionstype på landsplan eller i den pågældende kommune eller udregnes med baggrund i Indenrigsministeriets nøgletal for kommunen på de forskellige institutioner.

Forslagsstillerne forventer ikke, at muligheden for et frit institutionsvalg skal ødelægge amtskommunernes og kommunernes muligheder for planlægning. Inden for undervisningsområdet har det været muligt for kommunerne at planlægge på trods af friskole- og efterskoletilbud.

Behovet for institutionspladser – i alt fald inden for ældresektoren og daginstitutionstilbud til børn – er større end det offentlige udbud. Et mere varieret udbud af private og offentlige institutioner vil derfor kunne afkorte ventelisterne.